

SIMAV informeert...

Voorwoord

Na een lange warme zomer is het dan in november toch eindelijk echt herfst geworden. Het eerste halfjaar voor het nieuwe bestuur is inmiddels al achter de rug.

Op onze rondgang langs de diverse molens leren we iedere keer weer veel bij. Over de historie van de bezochte molen, maar ook (levens)verhalen van molenaars en hun voorgangers. Overal zijn we even welkom. Hartelijk dank voor die gastvrijheid. Fijne gesprekken in een hele goede sfeer. Het kost ons allemaal wat tijd, maar het is voor ons als bestuur van enorm veel waarde. Van de diverse thema's die langskomen wil ik er deze keer één nadrukkelijk benoemen, namelijk de energietarieven en verduurzaming.

Voor de ene molen complexer dan voor de andere, maar het speelt eigenlijk bij iedereen. Om helder te zijn; er is hiervoor geen gemakkelijke oplossing. En ook iedere situatie is uniek. Daarbij is het onderwerp 'verduurzamen van monumenten' sowieso iets waar we in Nederland nog niet uit zijn. Want hoe kun je (beter) isoleren of wat kun je met zonnepanelen bij een molen.

Komende tijd hopen we hier met elkaar antwoorden op te vinden. Zo tegen het einde van 2022 is het ook goed om even terug te blikken. Als SIMAV mogen we terugkijken op een jaar waarin er qua bestuur veel wisselingen hebben plaats gevonden. Maar ook een jaar waarin iedereen, die bij de SIMAV betrokken is, gewoon met hun werk is doorgegaan als molenaar, vrijwilliger, commissielid, etc.

Als bestuur kunnen we niet zonder. Bij deze wens ik tenslotte een ieder hele fijne feestdagen en een goed en gezond 2023.

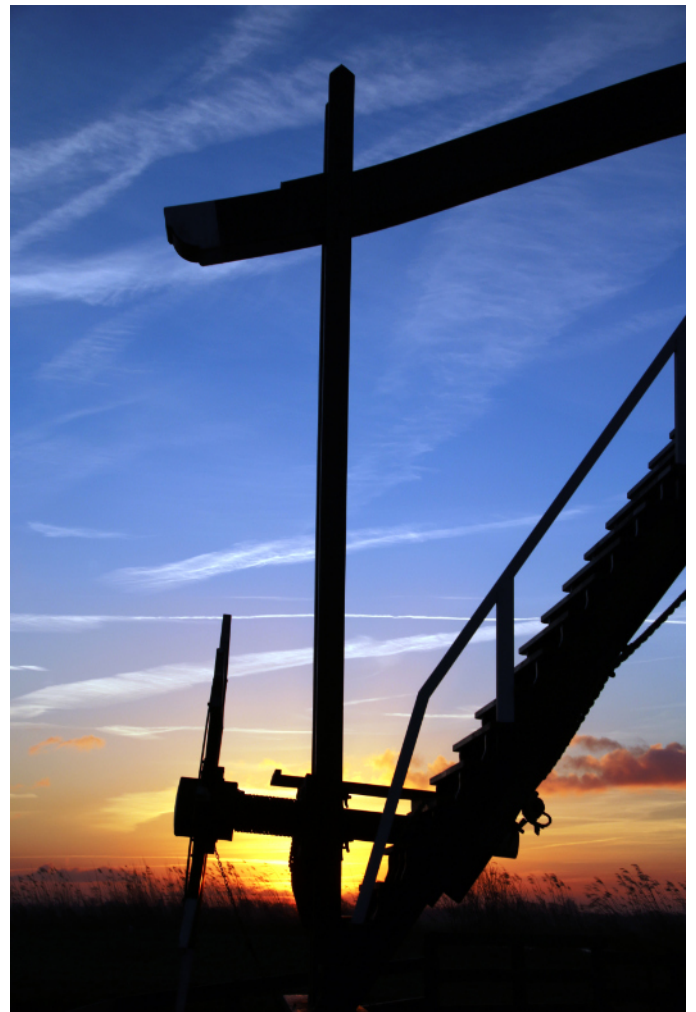
Jan Nederveen, voorzitter

Klusteam SIMAV

Molenstichting SIMAV is een organisatie waarbinnen veel mensen actief zijn, allen op vrijwillige basis. Een klein clubje enthousiaste mensen in het grote geheel is het klusteam.

Momenteel stellen drie mannen zich beschikbaar om klussen in en rondom de molens te doen. Het gaat voornamelijk om onderhoudswerkzaamheden die niet door molenmakers of aannemers hoeven te worden verricht. In de volgende nieuwsbrief laten we deze enthousiaste klussers aan het woord. Leest u dit en denkt u: ik zou best graag de handen uit de mouwen steken voor de molens, neem dan contact met ons op. We kunnen nog mensen gebruiken!

www.simav.nl

SIMAV informeert...

Karel Streumer, al jarenlang één van de gezichten van de Nooit Volmaakt

De korenmolen Nooit Volmaakt, aan de Gorkumse Begijnwal 38, staat er wat ongemakkelijk bij. Rondom een groot rasterhekwerk en werklieden die aan de buitenkant met hem (ja, molens zijn mannelijk!) bezig zijn. Maar binnenkort is het leed geleden en worden de werkzaamheden afgerond. Dan staat deze stoere Korenmolen er weer piekfijn bij en is molenaar Karel Streumer en met hem zijn twee collega's Theo en Cees weer een tevreden mens. Streumer; "Eens in de 25 jaar is zo'n grote beurt wel nodig!"

Ik ging de molenaar van de Korenmolen Nooit Volmaakt in Gorinchem bezoeken. Het leek makkelijk, maar het viel niet mee! Wegwerkzaamheden zorgden ervoor dat de routeplanner zijn werk niet naar behoren kon doen en dan is het toch dwalen om je bestemming te bereiken. Wat verlaat komt uw verslaggeefster ter plekke aan maar aan het hekwerk zit geen bel en de werkmannen op de molenomloop zijn druk bezig. Wat te doen? Gelukkig gaat de molendeur open en stap Karel Streumer naar buiten. Die kijkt heel verbaast want; "Ik had het interview voor morgen in mijn agenda staan. U hebt geluk dat u te laat bent, anders hadden we elkaar misgelopen want ik ben er nog maar net. Dan was u hier voor niets geweest." Wie het fout heeft genoteerd, daar komen we niet achter, maar we zijn er nu toch allebei dus er kan gepraat worden. Het hek wat opzij en tussen de werkzaamheden door naar de kleine keuken, waar nog wel een hoekje op de tafel vrij is voor een kladblok. Koffie erbij en starten maar!

Maar het valt niet mee om "to the point" (het molenverhaal) te komen, want al snel blijkt dat we wat raakvlakken hebben, die helemaal niets met molens van doen hebben maar wel bijzonder zijn. Na deze zijsporen even te hebben bewandeld keren we toch terug naar het hoofdonderwerp: Molenaar Streumer en zijn molenaarsbestaan vanaf het begin tot nu toe.

Streumers levensloop begint op 12 juli 1953 in het Utrechtse Maartensdijk. Hij groeit op met acht broers en zussen. Maar in tegenstelling tot hen gaat hij niet studeren. "Op een of andere manier paste dat niet bij

mij. Ik ging werken in de fabriek. Eigenlijk ongeschoold werk. Achteraf heb ik daar wel spijt van want je mist vaak iets wat een ander in een paar woorden kan uitleggen. Ooit vroeg eens iemand: "Wat zou jij nou eigenlijk graag doen? Ik reageerde: Ik zou wel een klein ambachtelijk bedrijfje willen beginnen. Dat is gelukt, met de molenwinkel en de molen."

De weg erheen liep via België waar Karel met zijn gezin 9 jaar woonde omdat er hier woningnood was. Zo'n 33 jaar geleden besloten de Streumers naar Gorinchem te verhuizen. Reden: "Mijn familie zit in de omgeving Utrecht en die van mijn vrouw in Rotterdam. Daar zitten we hier zo'n beetje tussenin. Nog nooit zijn we ergens zo lang gebleven als hier in Gorkum. In België woonden we in een omgeving waar niet zoveel te beleven was. Hier in deze drukkerie buurt is veel meer te ondernemen. Een van onze zoons ging graag op onderzoek uit en die kwam bij de molen terecht. Hij vertelde erover en ik besloot er ook eens te gaan kijken want ik houd wel van oude dingen. Zo kwam ik in contact met de oude molenaar Arie van der Plas. De molen draaide toen wel maar in het binnenwerk waren alleen maar molenstenen. Er bestonden plannen om deze molen en de stellingmolen De Hoop, die ook hier in Gorinchem staat, te restaureren. Dat is toen ook gebeurd. En zo is het gekomen! Ik ben gebleven om als lerend molenaar te helpen".

SIMAV informeert...

Niet alleen de Nooit Volmaakt kon op zijn belangstelling rekenen. Toen de voorzitter van de korenmolen in Delfshaven een beroep op hem deed om ook in Rotterdam het molenbedrijf te runnen, zei Karel ja. Dit deed hij deels samen met Theo de Rooij, die hem ook hielp op de Gorkumse molen. "Mijn dochter en kleindochter werkten in de winkel. Het meel dat we verkochten ging niet alleen naar Rotterdammers, ook Duitsers en Engelsen kwamen onze producten kopen." Blijkbaar zat het molenaarsbloed er toch een beetje in want Karels oudste zoon werkte eerder ook als vrijwillig molenaar. En in het dagelijkse leven werkt hij bij een molen-restauratiebedrijf.

In 1997 werd de Nooit Volmaakt molen gerestaureerd, iets wat volgens Streumer elke kwarteeuw wel nodig is. Prins Claus kwam naar de stad om de molen te openen. "Tijdens zo'n restauratie ben je als molenaar eigenlijk een extra paar ogen om zaken waar te nemen. Toen de molen moest worden opgeleverd ben ik overal langsgegaan met een bloknoet om de nog aanwezige mankementen op papier te zetten. Het restauratiebedrijf had nog weken nodig om mijn lijstje af te werken."

Toen Streumer rond zijn 46ste werkeloos werd kwam de vraag of hij vaste molenaar wilde worden op de Gorkumse molen. Dat wilde hij wel. "In die tijd stond de molen eigenlijk op een soort eilandje, los van de stad. Op koopavond heb ik toen een keer gedraaid met de schijnwerpers aan. De auto's, die in de omgeving reden, stonden stil om het te bekijken. Er was toen ook eigenlijk niets te beleven en je had ook nog niet overal een vergunning voor nodig. We speelden restaurantje door pannenkoeken te bakken en te verkopen of hielden een markt met oude tractoren. We deden het vooral omdat we het zelf leuk vonden. Nu zijn er veel meer regels en worden er dingen van je verwacht. Dat voelt toch anders... Het meel dat we maalden verkochten we in de molenwinkel, waar zowel mijn vrouw als Theo of ik achter de toonbank stonden. Soms was het zo druk dat de mensen niet naar binnen konden. Ik had echt het gevoel dat we wat toevoegden aan de stad."

De tijden zijn veranderd. Daar waar eerder hijzelf of zijn vrouw in de molenwinkel meel verkochten, wordt de winkel de laatste jaren verhuurd aan een commercieel

bedrijf. Er wordt niet alleen meel verkocht, maar onder andere ook sapjes, wijn, noten en speciaal bier. Na de renovatie gaat de winkel weer open. Natuurlijk blijft molenaar Karel wel malen voor de verkoop in het eigen molenhuis. "Binnenkort is de renovatie klaar. Ik kijk ernaar uit. Ik vlieg niet meer zo de wieken in maar blijf wel molenaar." Nadenkend concludeert hij: "Ik heb de afwezigheid van diploma's soms gemist, maar anderzijds was ik hier dan niet terecht gekomen," Het is schafttijd, dus we moeten plaatsmaken voor de molenmakers van Van der Wal, die met hun broodtrommel onder de arm binnen stappen. Nog even, dan zijn zij weer weg en is Streumer, samen met twee jongere collega's weer baas op eigen erf. Hij kijkt ernaar uit!

SIMAV informeert...

Onthulling informatieborden Souburghse molen

Ondanks dat er rekening was gehouden met een plons regen bleef het droog op 8 oktober jl. Deze dag, tevens SIMAV-molendag, was uitgekozen om een permanente expositie te onthullen. Op een zevental borden langs het pad richting de molen is een groot stuk geschiedenis weergegeven van bestaande en verdwenen molens in en rondom Alblasserdam.

Deze interessante expo is tot stand gekomen dankzij een legaat.

Mevrouw Dullemeijer-Smit, een oud- bewoner van Alblasserdam en vervend liefhebber van de historie van de waard, heeft een bedrag nagelaten waarmee zowel de Historisch Vereniging West Alblasserwaard als molenstichting SIMAV, in samenwerking met het Prins Bernhard Cultuurfonds, iets mochten doen. Met name dhr. Arie van Dijk heeft informatie en foto's verzameld en er een prachtig overzicht van samengesteld.

Namens de historische vereniging kreeg dhr. van Dijk de gelegenheid toe te lichten hoe het contact met Mw. Dullemeijer is ontstaan en gebleven. Dhr. Smit, de neef van mw. Dullemeijer en executeur-testamentair, werd

uitgenodigd wat te vertellen over zijn tante Lies, geboren op 14 juli 1928 te Alblasserdam.

Mevrouw Alida Roosje Dullemeijer-Smit heeft gewerkt als kinderarts in een praktijk in Leiden tot 1988.

Ondanks het feit dat ze in 1946 uit Alblasserdam is vertrokken heeft ze altijd een sterke emotionele band gehad met de waard en het dorp Alblasserdam.

Die betrokkenheid en het gevoel voor de streek zijn tot uitdrukking gekomen, na haar overlijden in 2020, bij de molenstichting en de historische vereniging.

Als dank heeft het toegangspad naar de Souburghse molen de naam van Mw. Dullemeijer – Smit gekregen.

Dhr. Smit besloot zijn toespraak met; 'Wegen en straten zijn prachtig, maar langs een pad kom je er ook'. Na deze toespraak en woorden van burgemeester Jaap Paans van Alblasserdam en de voorzitter van SIMAV Jan Nederveen, werden de zeven borden langs het mw.Dullemeijer-Smitpad met hulp van aanwezigen onthuld.

Een pad dat een bezoekje waard is!

SIMAV informeert...

Vanuit de TC
Vanuit de technische commissie.

Duurzaamheid

- Energieverbruik en besparing is een actueel onderwerp en heeft mede door de aanvragen voor het plaatsen van zonnepanelen onze bijzondere aandacht. Inmiddels is door de TC een concept startnotitie verduurzaming van onze monumenten/molens opgesteld en dat zal eerst aan het bestuur worden voorgelegd en daarna besproken worden met onze molenaars/huurders, onze Erfgoedcommissie en het RCE.

Werkzaamheden rondom de molens

- Om duidelijk te krijgen wie wat doet rondom de molen is alles weer eens tegen het licht gehouden en is inmiddels in concept een actueel overzicht gemaakt van wat de SIMAV doet en wat van de molenaar verwacht wordt. Dit wordt binnenkort eerst in de molenaarscommissie besproken en daarna met alle molenaars.

Planning werkzaamheden komende jaren

- Als T.C gaan wij een planning opzetten voor alle te verwachten restauraties en groot-onderhoudprojecten en de criteria vastleggen op basis waarvan keuzes worden gemaakt zodat duidelijk wordt welke financiëringsbehoeften er op ons af komen de komende jaren.

Herbestemming molen

- Om meer inzicht te verkrijgen wat wel en niet mogelijk is in een molen, laten wij als T.C vooraf eerst een bouwhistorisch onderzoek uitvoeren door een extern bedrijf. Dit dient als basis om te beoordelen wat wel of niet haalbaar is. Ook wordt er intern samen met de PR over nagedacht of er meer inkomsten zijn te creëren. Mogelijk kunnen wij u in de volgende nieuwsbrief nader informeren.

Omgevingswet/ Wet kwaliteitsborging

- Samen met molenmaker De Gelder en de SWEK zijn wij in gesprek om na te gaan wat er op ons afkomt zodra deze wetten in werking gaan treden. Mogelijk gaat dit spelen na medio 2024.

Regulier onderhoud

- De PIP periode loopt nog tot eind 2024 en dit houdt in dat wij als TC heel kritisch moeten kijken wat wel of niet nog gedaan moet/kan worden, binnen de resterende subsidiebedragen.

Hofwegense molen en de Nooit Volmaakt.

- Hier van zijn de restauratiewerkzaamheden inmiddels nagenoeg afgerond.

Kortlandse molen

- De nieuwe buitenroede is via het water aangevoerd en inmiddels gestoken en het hekwerk vernieuwd, als het meezit kan de rietbedekking van de kap nog dit jaar vervangen worden. In de volgende nieuwsbrief volgt meer informatie over de restauratie van de Bonkmolen en Oostmolen.

- Beide roeden zijn er uitgehaald en op maaiveld gelegd om nader te inspecteren en is onder andere bij één roede de lasnaad weer opnieuw aangebracht. Dit is best een precies werkje waarbij de nodige voorbereidingen zijn getroffen en de nieuwe las ter controle opnieuw is doorgemeten. Beide roeden zijn uit- en inwendig behandeld en werden begin deze week weer gestoken.

SIMAV informeert...

- Het eind van de molenmakerswerkzaamheden komt in zicht. Zonder financiële bijdragen, subsidie van Provincie, het Molenfonds, Prins Bernhard fonds, Dynamofonds en deels van gemeente Gorinchem zouden wij de molens niet kunnen restaureren.

Roedenloods

- De Gespreide Herberg heeft inmiddels aangegeven de Roedenloods voor 10 jr. te willen huren en exploiteren als "trekkershut".
- Inmiddels zijn de twee 'oude roeden' van de Broekmolen via water verscheept naar de roedenloods om een goede plaats te geven bij de roedenloods.
- Dit geldt ook voor een deel van de 'oude' roede die nu nog bij de Goudriaanse molen ligt.

Roeden

- De controle van alle roeden op onze molens is een continue proces en indien mogelijk en verantwoord is wordt er gerepareerd maar moeten wij soms ook tot (een kostbare) vervanging overgaan.
- De door De Hollandse Molen ontwikkelde 'RoeRi' gaan wij ook gebruiken bij de controle van roeden.

Kortlandse molen

- Deze molen krijgt in kader van Groot-Onderhoud één nieuwe roede en het rietdek van de kap wordt vernieuwd. De nieuwe roede wordt momenteel gefabriceerd door Straathof op basis van een constructieberekening en andere door ons gevraagde werkwijze.

Achtkante molen Streefkerk

- Momenteel wordt er binnen hard geschilderd door twee van onze molenaars Marc en Mark, waarbij het schilderen in de authentieke kleuren nog een hele uitdaging bleek.
- Voor de te plaatsen schuur wordt nu eerst gekeken naar een minder dure uitvoering om het überhaupt haalbaar te maken.
- Voor het aanleggen van een waterleiding moeten wij weer in gesprek gaan met Oase.

Vlietmolen

- Bij deze molen in de provincie Utrecht is recent de watgang drooggezet en alles wat daar bij hoort geïnspecteerd. Hieruit is gebleken dat er veel moet gebeuren en is ook overleg met WSRL nodig gezien de problemen. Het herstel zal een kostbare zaak worden en hiervoor is overleg met de provincie Utrecht noodzakelijk.

Oostmolen (restaurant)

- In de planning voor 2023 staat nu deze molen om te starten met de restauratie nu naast de bijdrage van de gemeente Gorinchem ook de beschikking van de provincie Zuid-Holland is ontvangen en toezeggingen van het Molenfonds, Pr.B fonds binnen zijn.
- Dit wordt dus de vierde en tevens laatste molen die wij in Gorinchem gaan restaureren.

Bezetting T.C commissie

- Alex van der Perk is gevraagd om lid te worden van de TC-commissie. Die heeft hier positief op gereageerd en is inmiddels al druk met allerlei zaken.
- Uiteraard zijn wij als T.C op zoek naar nog meer versterking! Interesse? Laat het ons weten! bestuur@simav.nl

SIMAV informeert...

Cees Stolk gaat met verlaat molenaarspensioen

Gelukt! Ik zet mijn fiets neer tegen het hek bij de kerkmolen in Molenaarsgraaf als de eerste druppels vallen. Ondanks de dreigende luchten toch droog overgekomen! Cees haalt nog snel wat laatste plukjes droog gras bij elkaar en terwijl de eerste serieuze spetters vallen, gaan we naar binnen. Daar brandt de kachel voor het eerst dit seizoen, om de ochtendkou van ca. 15 graden te verdrijven. We schrijven 15 september en hebben net een recordperiode met zon en warmte achter de rug. Reden van mijn bezoek: Cees gaat na een halve eeuw molenaarschap stoppen met de molenwerkzaamheden. “Als je 80 bent, wordt het toch wat lastig om de roeden te beklimmen, maar ik blijf nog wel eens per week malen hoor,” klinkt het er direct achteraan.

Het knusse kamertje rondkijkend, hoor ik dat dit er 50 jaar geleden wel anders uitzag. Het waren toen wat roerige tijden, vanwege de overgang van het beheer van de polderbesturen naar het Waterschap. Die hadden eigenlijk geen behoefte aan molens, die als zodanig geen functie meer hadden. (Er was een gemaal gebouwd, dat de functie van de molens overnam). De molens moesten verkocht, maar de koper, de gemeente, zat eigenlijk ook niet te wachten op een slechts als reservegemaal functionerende molen, die aan onderhoud wel veel geld zou gaan kosten. Voor een symbolische gulden werd toch tot de koop overgegaan. Een lang verhaal kort: De oude molenaar vroeg aan Cees of hij geen zin had om vrijetijdsmolenaar te worden. Dan zou het molenhuis opgeknapt kunnen worden als hun weekendhuisje, er stond tenslotte niets bewoonbaars meer in. Cees, die tot dan toe weinig met molens had en ook niet uit een molenaarsgeslacht stamt, moest daar eerst diep over nadenken. Toch besloot hij dit te gaan doen. Navraag leerde hem dat er voor de inrichting geen zak(je) met geld zou komen. Dat bood hem ruimte om het, weliswaar zelf betaald, dan ook maar naar

eigen inzicht op te knappen. Het resultaat is een lieflijk en authentiek ogend huiskamertje met een plafond van balken, die eerder dienstdeden als dekhout van Rijnaken. Verder een eikenhouten schoorsteenmantel, dat in vroegere tijden onderdeel was van een ledikant. De functionele balken in de kap van de molen vroegen een andere aanpak. Water had een gedeelte ervan verrot, maar de restauratie zou de gemeente een kapitaal kosten. Cees keek rond bij de verbouwing van oude huizen in Dordrecht en nam het idee van de aannemer aldaar over om kunststof vulling te gebruiken. “Heel sterk en eenmaal geveerd, ziet je geen verschil.” De opgeknapte versie van het weekendmolenhuis voldeed ook aan de verwachtingen van de rest van het gezin. “Bij andere

SIMAV informeert...

gezinnen zagen we dat tieners geen zin meer hadden mee te gaan naar de vaste camping of het weekendhuis verder weg, want dan misten ze hun schoolvrienden. Hier konden ze vanuit ons huis in Brandwijk op de fiets komen en gaan met hun vrienden, die het hier ook wel leuk vonden.”

Al pratende wordt wel duidelijk dat de “goedkope” oplossingen die Cees voor ogen had, soms haaks stonden op wat de molenverantwoordelijken authentiek verantwoord achtten. Een voorbeeld: Er waren vlonders kapot en Cees meende de oplossing te hebben door die te vervangen voor een partijtje azobé hout, wat hij al voor 100 gulden op de kop getikt had. “Niet origineel, want geen inlands eiken was het oordeel. Echtgenote Adrie: “De commissaris van de Koningin kwam in die periode naar Molenaarsgraaf en zijn vrouw met wat andere dames hadden hun eigen programma. Ze zouden hier in de molen op de koffie komen” Cees vult aan; “Dus werden de vlonders snel gerepareerd met origineel inlands eiken. Kosten 7800 gulden; Tja!!”

Cees en zijn vrouw Adrie vertellen kort van de periode dat hun zoon Addy de rol van zijn vader deels overnam en op de molen ging wonen. Na zijn ziekte die uiteindelijk tot zijn sterven leidde, nam Cees die taak weer op zich. Eerder deed hij dit naast zijn werk als rijschoolhouder, maar sinds zijn pensionering meertijds. Ook Adrie was en is regelmatig in de ‘zondagmolen’ te vinden, al vraagt hun huis met heel veel grond eromheen ook behoorlijk wat aandacht. Het echtpaar gaat, mede daardoor, nooit op vakantie. Maar dat is niet de reden dat Cees stopt. “Beter dat ze zeggen, jammer, dan dat ze hopen dat je gaat.” Hij blijft draaien totdat een nieuwe molenaar zich aandient. Cees: “Het zou mooi zijn als er iemand op komt wonen, want er zijn zoveel klusjes te doen en die merk je toch het best op als je hier leeft. De ruimte is te klein voor een gezin dus een vitale vrijgezelle molenaar zou ideaal zijn!”

We komen bij de laatste vraag: Is er een verschil tussen de molenbeleving van 50 jaar geleden en nu? Cees: “Zeker! Toen zagen de mensen een molen niet als iets

bijzonders. Nu komen zelfs mensen uit het dorp soms vragen: waarom doe je iets zus of zo. Er is zeker meer belangstelling en er komen tegenwoordig ook milieuvragen over te veel of te weinig water of technische vragen, zoals onlangs tijdens een praatje met een Engels ingenieursechtpaar. Dat maakt dit werk ook leuk!”

Na al deze kennis is het voor de verslaggeefster weer tijd om op de fiets te stappen. De lucht is inmiddels schoon geregend en met de toenemende wind kunnen de wieken gaan draaien. Wie dat doet, oud of jong(er) doet voor de molen niet ter zake. Als er maar gedraaid wordt!

SIMAV informeert...

Maalmarathon Stijve Molen

Dit jaar is het 50-jarig jubileum van het Gilde van Vrijwillige Molenaars. Met een maalmarathon wilde het Gilde hier aandacht voor vragen. De aangemelde molenaars in Zuid-Holland waren in de maand september van de eerste tot en met de zevende aan de beurt om continue in estafette hun molens te laten draaien. Herman Korevaar van de Stijve molen in Noordeloos was een van hen. Om te horen hoe dat beviel ga ik op een regenachtige zaterdag even bij hem langs.

Herman is net bezig om de molen draaiende te krijgen, "want vanmorgen was er bijna geen wind, maar nu neemt tie toe!" Daarna gaan we gauw naar binnen, waar de driegaats kachel het aangenaam maakt. Draaien is voor Herman "gesneden koek" want hij is al molenaar vanaf 1998. De molen staat wat afgelegen op een prachtig plekje en Herman is er graag, "maar wel alleen als er gedraaid kan worden. Meestal een paar keer per week na werktijd en in het weekend. Zo'n maalmarathon vind ik wel leuk, want dan draai je ook 's nachts. Het is een prachtig gezicht als het volle maan is en je ziet de wieden in dat licht langs zoeven. Nu was het jammer genoeg maar een stukje maan, maar de molen is van onderaf verlicht en dan is het toch mooi om te zien. Als alles rustig is, kan ik ook gewoon een paar uurtjes slapen in de bedstee. Ik word vanzelf wakker als het geluid verandert.

De tweede nacht was regen en onweer voorspeld, dus dan ben ik daar wel alert op. Toen de bui overtrok heb ik de molen dan ook maar even aan de

Door SIMAV worden enkele relatiegegevens vastgelegd, zoals naam en mailadres van personen of instanties, die deze nieuwsbrief ontvangen. Hier wordt zorgvuldig mee omgegaan. De gegevens zijn afgeschermd, slechts een beperkt aantal functionarissen heeft toegang ertoe en de bestanden worden niet aan derden verstrekt. Het eventueel afmelden voor de nieuwsbrief en het verwijderen van uw gegevens kan eenvoudig door een mail te sturen naar: bestuur@simav.nl U ontvangt deze e-mail omdat u zich heeft opgegeven voor onze periodieke nieuwsbrief, of als leverancier, sponsor, vriendelijk of vrijwilliger van onze molenstichting, tevens basisscholen. Ook bedrijven, instellingen, die zich inzetten op toeristisch gebied of die streekproducten verkopen, ontvangen de nieuwsbrief.

SIMAV
Nieuwe Veer 42
2959 AK Streefkerk

De eerstvolgende nieuwsbrief verschijnt april 2023

ketting gelegd. Daarna weer verder gedraaid. Hij liep best en het kraken is ook wel een vertrouwd geluid. Ik slaap er goed op. Ik draaide ca. 60 uur die week en dat gebeurde in blokken van zes uur. De meeste collega's zagen het blijkbaar minder zitten, want er deden van de SIMAV maar twee molenaars mee en ook het bezoek liet het afweten. Op

Arjan Kraijon, want die kwam wel langs (hulde aan Arjan!) en ook mijn vrouw is nog even geweest. Trouwens, er is hier zowiezo enig aanloop hoor. Zelfs met de monumentendag zag ik niemand." Herman zit er niet echt mee en vermaakt zich alleen ook wel. Er staan wat muziekvoorzieningen en zelf kan hij ook nog achter het huisorgel gaan zitten om te spelen als het hem te stil wordt.

Omdat ik toch ter plekke ben wil ik nog even iets over de naam weten. Een andere molenaar suggereerde dat dat "stijve" staat voor een stevige molen, want: vroeger werden bijnamen vaak gewone namen. "Nou, dat klopt in dit geval niet hoor. Het water dat hierlangs loopt heette vroeger de Stijve Vliet. Niemand noemt die naam meer, maar daar komt de molennaam wel vandaan!"

Volg ons op onze social media kanalen

